

Зоран Дашић Даша: Осећам ритам Косова

Група „Легенде“ одржаће традиционалне концерте 4. и 14. фебруара у Центру „Сава“ поводом 25 година рада на музичкој сцени. У интервјуу за „Правду“ оснивач групе и аутор песама, Зоран Дашић Даша прича о њиховим почецима, о концерту у Центру „Сава“ у ком ће свирати чак 47. пут, као и о сарадњи са Халидом Бешићем.

На питање да ли су очекивали да ће трајати четврт века на музичкој сцени, Даша каже:

- То никада не можеш да очекујеш, само можеш да се надах. Све је кренуло прилично опуштено и помало неозбиљно. Напустио сам „Рибљу чорбу“, и покушао да живим нормалан живот. После неколико година изолације, пожелео сам да се поново бавим музиком, из хобија. Схватио сам да би било одлично да свирам музику која ником не смета, нешто попут Звонка Богдана. Градска варијанта која свима прија. Бора Чорба нам је у томе највише помогао. Његова жеља била је да будемо најбољи кафански бенд у бившој Југославији. С друге стране, мени који никада пре нисам свирао по кафанама било је глупо да будемо кафански бенд. Нашли смо средње решење и тако су испале „Легенде“.

Држите се српске традиције и изворног звука. Одакле црпиште енергију?

- Управо одатле. Битно је да се не одрекнеш тога одакле си, ко си и шта си. Уз све поштовање свима осталима, мислим да је обавеза свакога од нас ко се бави овим послом да макар једним делом своје каријере негује обичаје и традицију одакле је поникао. Англосаксонски звук је освојио целу планету и код људи је дошло до zasiћења. Никада не бих могао да свирам блуз као неки Афроамериканац, али ни он не може да осети као што ја осећам седам осмина, ритам Косова, југа и уопште Шумадије. Брега је то први провалио и дебело му се исплатило.

Да ли бисте се поново вратили у рокерске воде и снимили неку песму?

- Ту врсту музике свирам за себе, код куће. Волео бих да се у том светлу покажем на „Бир фесту“. Да мало опрашимо неки добар рок. Једино што је моја генерација прилично стара за то, а они који су остали да се баве том музиком већ су познати и ја ту немам шта да тражим.

Дует са Халидом Бешлићем, „Тамбураши тихо свирајте“ проглашен је песмом године у региону. Да ли сте очекивали толики успех?

- Јесам, Халид је велика звезда, поготово на екс-Ју просторима. Овде и није толико заступљен, али је у Хрватској, Босни и Црној Гори, као Чола. Популарнији је од Оливера Драгојевића. До сарадње је дошло врло спонтано, Халид цени наш рад и веома нам је помогао да у областима где раније нисмо, будемо прилично познати.

Ваша публика је навикла да пуните и по 3-4 „Сава центра“ узастопно. Има ли наступ 14. фебруара везе са Даном заљубљених, Светим Трифуном или је то само случајност?

- Првобитно смо планирали концерте 3. и 4. фебруара, а 14. је био алтернатива. С обзиром на то да је економска ситуација стварно лоша, данас је велики ризик правити неколико дана узастопно концерте. Увек сам по том питању био опрезан и одлучио сам да правимо два концерта. Ако буде било интересовања, биће и трећег. Знам да тог дана концерте имају и Тони, Владо, „Џинкси“, али се не бојим, нисмо конкуренција једни другима.

Нисмо ми звезде

Нико од нас на почетку каријере није очекивао да ће да буде звезда, а нисмо то ни данас, хвала богу. Ми смо само релативно успешни људи. Звезде су код нас таблоиди измислили. Зна се ко је звезда, да се не лажемо. То су људи који живе потпуно другим начином живота него што живи обичан човек. Ако ја идем на пијацу и излазим у ресторане као и моје комшије, то није то. Када сте видели Мадону на пијаци? Они живе иза седам гвоздених капија. А код нас ове младе певачице скину се голе за три листа и одмах су звезде.